



www.parohiaserbanvoda.ro

# Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,  
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

**DUMINICA A 19-A DUPĂ RUSALII**  
(Predica de pe munte – Iubirea  
vrăjmașilor)

SF. SFINȚIT MC.  
DIONISIE AREOPAGITUL;  
SF. MC. TEOCTIST

**Doamne,  
învață-mă să iubesc  
toți oamenii**

**A**m fost făcuți de Dumnezeu ca să ne apropiem de El duhovnicește. Trăim pentru a deveni fii ai Celui Preaînalt, pentru a ne desăvârși, pentru a tinde către El.

Mergeți prin ușa cea îngustă, pe calea cea pietroasă și spinoasă, fără a vă teme de pătimiri, fiindcă ele nasc binele. Cel care pătimește devine slobod de egoism, devine liniștit, blând, plin de dragoste.

Trebuie să mergem pe calea necazurilor, împlinind toate poruncile lui Hristos. Prin neobosite rugăciuni și post trebuie să intrăm în Împărțășirea cu Dumnezeu.

Pentru multe se cuvine să ne rugăm, pocăindu-ne de păcatele noastre nenumărate, însă neîncetată și de temelie trebuie să fie rugăciunea pentru ca Domnul să curățească inimile noastre de răutate, să ne dea marile virtuți creștinești: blândețea, smerenia, sfânta dragoste.

Nicicând să nu uitați rugăciunea cea mai însemnată - rugăciunea pentru dobândirea dragostei. Rugați-vă pentru aceasta cum vă va pune Dumnezeu în inimă - de pildă, astfel: „Doamne, dă-mi sfânta dragoste, învață-mă să iubesc toți oamenii: și pe cei de aproape și pe cei de departe și pe cei credincioși și pe cei necredincioși, precum Tu, Doamne, ne iubești pe noi, pe toți, păcătoșii și ticăloșii”. Amin. (Din: Cuvânt la Duminica a 19-a după Rusalii, Predica de pe munte - Iubirea vrăjmașilor, 15 oct.1944) ❀

**Sfântul Luca al Crimeei**

## DUMINICA IUBIRII VRĂJMAȘILOR

Astăzi ne aflăm în Duminica a 19-a după Rusalii a cărei Evanghelie surprinde un fragment din Predica de pe munte, rostită de către Mântuitorul Iisus Hristos pe Muntele fericirilor, care se referă în mod direct la iubirea pe care cei credincioși trebuie să o aibă față de vrăjmași. Nici o poruncă nu a înălțat și a slăvit așa de mult învățătura Evangheliei lui Iisus Hristos, ca porunca iubirii vrăjmașilor.



**C**u adevărat această poruncă desăvârșește toate poruncile Legii vechi, căci nici un dătător de lege mai înainte de Mântuitorul Hristos nu a putut să se înalțe cu înțelegerea până la atâta desăvârșire, de a învăța și a legiui cu hotărâre iubirea de vrăjmași. Numai această poruncă - dacă s-ar sârgui oamenii să o păzească - ar face Raiul pe pământ. Iar, dimpotrivă, când aceasta lipsește dintre oameni, toată zavistia, toate războaiele, toate răzbunările și toate tulburările se fac pe pământ. Dar, poate va zice cineva că foarte grea și cu anevoie de îndeplinit este această poruncă.

Dacă vom judeca drept, vom înțelege că această poruncă nu este deloc greu sau cu neputință de împlinit, ci este ușoară și mântuitoare de suflete.

Să ne aducem aminte de cuvintele Mântuitorului, care zice: „Luați jugul Meu asupra voastră... căci jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară” (Matei 11, 29-30). Iar Sfântul Efreem zice despre iubirea vrăjmașilor: „Ce greutate sau ce osteneală este a ierta fratelui greșelile cele ușoare și a ne numi vrednici să ni se ierte și nouă

păcatele noastre”. Nimeni nu știe mai bine neputința firii omenești ca Dumnezeu. De aceea trebuie să înțelegem că El nu ne rânduiește niciodată porunci mai presus de puterea noastră. Căci Dumnezeu știe prea bine adâncul neputinței firii omenești și cele ce ne sunt mai de nevoie spre mântuirea noastră. De aceea, pentru a ne învăța taina iubirii de vrăjmași, El se coboară cu dragoste și cu milă până la slaba noastră pricepere și zice: „Precum voiți a vă face vouă oamenii, și voi faceți asemenea lor” (Luca 6, 31).

Sfântul Apostol Pavel zice: „Lepădați toate lucrurile întunericului” (Romani 13, 12). Într-adevăr, tot păcatul este lucrul întunericului, căci întunecă mintea și inima omului, dar mai greu decât toate păcatele, ura ne întunecă mintea și inima. Acest lucru îl subliniază Sfântul Evanghelist Ioan când zice: „Cela ce urăște pe fratele său, întru întuneric umblă și nu știe încotro merge, că întunericul a orbit ochii lui” (I Ioan 2, 21). Și dacă „Dumnezeu este dragoste și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne întru el” (I Ioan 4, 16), apoi numai atunci vom

cunoaște că suntem în Dumnezeu și că dragostea Lui petrece în noi când vom vedea că inima noastră pururea se bucură de binele aproapelui nostru și de sporirea lui întru toate. Iar dacă vom simți că se naște în inima noastră întristare și amărăciune pentru binele și sporul aproapelui, din aceasta să cunoaștem sigur că nu suntem în Dumnezeu și Dumnezeu nu petrece în

noi. Să înțelegem că în această stare nefirească fiind, noi punem mai presus de dragostea lui Dumnezeu și a aproapelui, lucrurile vremelnice care aparțin aproapele noastre de la Dumnezeu. Spune marele Apostol Pavel: „Nimeni să nu caute ale sale, ci fiecare pe ale aproapelui” (I Corinteni 10, 24).

Dacă nu vom uita această învățătură, ne vom ușura împlinirea învățaturii

Sfintei Evanghelii de azi, în care Mântuitorul ne poruncește să iubim pe vrăjmașii noștri. Căci dacă noi vom căuta folosul și binele aproapelui, permanent ne vom bucura de sporirea și fericirea lui, pe care o vom socoti ca a noastră. Astfel, dragostea de Dumnezeu și de aproapele va rămâne pururea între noi. ❖

*Părintele Adrian Chiriță*

## SFINȚII CUVIOȘI DANIIL ȘI MISAIL DE LA MĂNĂSTIREA TURNU

**Încă din tinerețe  
Sfinții Cuvioși  
Daniil și Misail  
de la Mănăstirea Turnu  
s-au arătat iubitori  
de nevoie  
pentru Dumnezeu  
și de viață sfântă.  
De aceea, ascultând  
de porunca cea sfântă  
a Domnului:  
„Cel ce voiește  
să vină după Mine  
să se lepede de sine,  
să-și ia crucea sa  
și să-Mi urmeze Mie”,  
au lăsat casă, părinți, frați,  
rude și prieteni și au intrat  
în Mănăstirea Cozia ca frați,  
viețuind în ascultare  
și smerenie,  
urmând pe Fiul lui Dumnezeu.**



**D**oritori de viață pustnicească, în a doua parte a secolului al XVI-lea șase călugări au plecat din Mănăstirea Cozia: patru s-au nevoit în peșterile de pe muntele Stânișoara, iar doi în apropiere de Turnu. Pentru modul lor de viețuire și darurile duhovnicești primite, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române i-a canonizat în anul 2016 pe patru dintre ei: primii doi, Sfinții Cuvioși Daniil și Misail de la Mănăstirea Turnu, cu zi de prăznuire 5 octombrie. Ceilalți doi, Sfinții Cuvioși Neofit și Meletie de la Mănăstirea Stânișoara, prăznuți în data de 3 septembrie. Retragerea acestor cuvioși din lume, viețuirea în singurătate nu a însemnat pentru ei respingerea lumii, ci ridicarea deasupra ei și căutarea desăvârșirii. S-au retras pentru a se putea ruga mai adânc pentru lume, iar omenirea are nevoie de rugăciunea sfinților și de asemenea modele de trăire.

Aflăm că, nu mult după intrarea în mănăstire, Cuvioșii Daniil și Misail au

primit tunderea în călugărie de la egumenul lor. Cuviosul Daniil, cunosător al Sfințelor Scripturi și al învățăturilor Sfinților Părinți, dovedind iscusință în viața călugărească, a fost învrednicit de harul preoției. Devine astfel duhovnic și povățuitor pe calea mântuirii pentru părinții mănăstirii. Printre cei care se mărturiseau la Cuviosul Daniil a fost și vrednicul de pomenire fericitul Misail, care i-a devenit și ucenic duhovnicesc.

Călugării Daniil și Misail s-au retras sub muntele Cozia, în locul numit „de după Turnu“, situat în apropierea Mănăstirii Cozia, în stânga Oltului. Aici și-au săpat alături două chilii în stâncă și au trăit o viață după rânduiala Sfinților Părinți, în rugăciuni și nevoie. Daniil era duhovnicul sihaștrilor retrași împreună cu dânsul, deseori coborând din peșterile de pe muntele Stânișoara și ceilalți patru - despre care aminteam la începutul articolului - pentru a se mărturisi și a se împărtăși.

Daniil a viețuit în chilia sa săpată în stâncă peste 20 de ani, timp în care a reușit să adune aici un grup numeros de monahi, punându-se astfel temelia Schitului Turnu. A trecut la cele veșnice în chilia sa de piatră, fiind înconjurat de mai mulți ucenici.

Misail a reușit să ridice o bisericuță din lemn cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” situată în fața chiliilor din piatră, el devenind primul conducător al obștii și părinte duhovnicesc al viețuitorilor de aici. Frumusețea locului și liniștea deosebită în care se afla adunată obștea au făcut ca Mitropolitul Varlaam al Țării Românești (1672-1679) să ridice aici o biserică din piatră în anul 1676, cu nevoița și cu toată cheltuiala sa, în zilele lui Ioan Duca Voievod.

Pentru că Daniil și Misail au avut o viață aleasă și demnă de urmat, ucenicii acestora au așezat „moaștele” celor doi cuvioși sub Sfântul Altar al bisericii. Locul în care se află acestea a fost însemnat pe o piatră așezată în temelia Sfântului Altar, ce amintește de „Daniil duhovnicul” și „Misail nacealnicul”.

Cuvioșii Daniil și Misail, avva și ucenicul, s-au arătat vase alese ale Duhului Sfânt, înscriindu-se în rândul Sfinților Cuvioși sihaștri români, ca purtători de daruri duhovnicești și luminători prin viețuirea sfântă. În ședință de lucru din 25 februarie 2016, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât canonizarea Sfinților Cuvioși Daniil și Misail de la Mănăstirea Turnu. Iar miercuri, 28 septembrie 2016, la Râmnicu-Vâlcea a avut loc târnosirea Mănăstirii Sf. Antim, de către PF Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, PF Ioan al X-lea, Patriarh al Antiohiei și Întregului Orient, ÎPS Ioan, Mitropolit de Rustavi (Georgia) și un sobor de 33 ierarhi români, antiohieni și georgieni. În prezența unui număr mare de credincioși, a avut loc proclamarea solemnă a canonizării Sfinților Cuvioși Daniil și Misail de la Mănăstirea Turnu și a Sfinților Cuvioși Neofit și Meletie de la Mănăstirea Stânișoara. ❖

„E lumea asta-n veacul de pe urmă,  
Când masca e podoabă pentru turmă  
Când turma e mânată spre pieire  
De cei ce poartă masca de IUBIRE!

E veacu-ntunecat și păcătos  
Când omul e dușmanul lui Hristos  
Când omul nou s-a declarat ateu,  
Când poartă un proces cu Dumnezeu!

Și vânzător și martor mincinos  
E chiar cel botezat întru' Hristos,  
Ce-L vrea din nou pe Cruce răstignit  
Hristos e astăzi doar un nume învechit!

Că-n locul Evangheliei au pus  
Știința cea înaltă din Apus,  
Hristos e doar legendă pentru cei  
Ce înșiși tind să fie dumnezei!

Și-L fac voit, să părăsească țara  
Precum locuitorii din Gadara  
Hristos își ia și Crucea, dar și Harul  
Și părăsește ca atunci Gadarul!

Și va pleca...dar vor vedea urgia  
Că de la ei se va lua blagoslovie  
În mâna lui Hristos e viață dar și moarte  
Și osândiți vor fi de-a lor, mârșave fapte!”

*Apus de veac - versuri de Eliana Popa  
(poezie publicată în numărul 41  
al ziarului „Cuvântul care zidește”  
din data de 14 octombrie 2018)*

**T**răim vremuri pline de tristețe, lipsite de repere morale și de sens. Pandemia a deschis cratere adânci, a despuiat viața de normalitate și ne-a aliniat, mânați cu biciul de la spate, spre a sluji unui „bine comun” care ne-a furat libertatea, ne-a pus botniță părerilor personale, ne-a despărțit și ne-a învrăjbit unii cu alții. Și nu de mică importanță este faptul că siguranța zilei de mâine, economică și politică în primul rând, a devenit doar o iluzie.

Săptămâna asta însă ne-a mai adus un moment de întristare: un alt incendiu la secția ATI a unui Spital de boli infecțioase, de data asta la spitalul din Constanța. Soldat cu decesul a 7 din cei 10 pacienți din secția ATI. Nu există țară în Europa care să mai aibă atâtea incendii în spitalele sale ca România. Culmea incompetenței, a jafului și neimplicării în problemele cetățenilor! O moștenire de zeci de ani, încununată de dezastrul din ultimii doi ani. Nu mai vorbim de nerespectarea legilor, a Constituției mai ales, de lupta pentru putere și avantaje proprii sau de grup și de crasa lipsă de profesionalism din managementul tuturor activităților!

Cu greu îmi găsesc cuvintele să vă împărtășesc dezamăgirea multora dintre noi pentru ce se întâmplă în țară. De

## NIMIC FĂRĂ DUMNEZEU!



mulți ani, dar mai ales în ultimii câțiva ani. Rădăcinile acestor dureri și problemele apărute sunt ÎN PRIMUL RÂND legate de părăsirea credinței, a lui Dumnezeu, de nerespectarea cuvântului lui Dumnezeu. I-am întors efectiv spatele lui Dumnezeu acum trei ani, în 6-7 octombrie 2018, când la Referendumul pentru familie nu am fost la vot, influențați fiind de o propagandă mincinoasă, ținută pe latura politică a Referendumului.

Am înțeles atunci, cu multă durere, că poporul român este extrem de ușor de manipulat. Aceasta a fost concluzia dureroasă pe care am avut-o la sfârșitul zilei de 7 octombrie, când am văzut prezența la vot. Am sperat până în ultima clipă, am luptat până în ultima clipă în acea duminică din 7 octombrie 2018 ca măcar cei de aproape ai mei să înțeleagă adevărata și greua miză a Referendumului.

Am văzut că ABSOLUT toate partidele ne-au vândut, că propaganda de aici și de aiurea funcționează mult mai bine decât glasul conștiinței și al lui Dumnezeu din noi și că este mai asurzitor glasul sirenei unor tulburi scopuri planetare... În acea noapte am plâns pentru că am înțeles cât de dezbinați sunt românii și cât de ușor sunt de manipulați. Am înțeles că forța acestui popor fusese distrusă și oricine putea să facă ce vrea cu el.

Multe lucruri, pe care doar le bănuiam atunci, s-au împlinit în anii care au urmat. Din păcate am avut dreptate să mă tem de ce se va întâmpla în continuare. Azi unii și-au dat seama că au greșit, că au fost înșelați, că un plan secret se voia împlinit în următorii ani. Au realizat că

impunerea pretențiilor unei minorități sexuale ascundea de fapt dezmembrarea Familiei, Bisericii și societății românești.

Iată astăzi, de pildă, marșurile mândriei sunt violent impuse în România. Cred că ați observat că ele au loc în preajma marilor sărbători ortodoxe: anul acesta în București, în ajunul Adormirii Maicii Domnului, pe 14 august, iar mai de curând, la Iași, de ziua Acoperământului Maicii Domnului. În fața acestui afront față de sărbătoarea ortodoxă, Ierarhii Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei au transmis următorul Comunicat:

### În fața păcatului, răspunsul este pocăința

„Am luat act cu adâncă durere că în ziua Acoperământului Maicii Domnului, prima zi a lui octombrie, lună consacrată Sfintei Cuvioase Parascheva, se propagă pe străzile Iașului chipul păcatului contra firii, care se dorește a fi acceptat drept normalitate, ceva firesc și de urmat.

Constatăm cu îngrijorare că ne ducem tot mai jos prin subminarea fundamentului familiei, îndreptându-ne cu pași rapizi spre pericolul disoluției.

Responsabilitatea nu aparține doar celor cuprinși de această patimă. În viața multora dintre noi credința nu este cunoscută, trăită și mărturisită întru totul în adevăr, dragoste și jertfă, așa cum s-ar conveni să fie. Dumnezeu nu Se află continuu în centrul vieții noastre. Sfânta Scriptură și Sfinții Părinți nu ne mai sunt singurul izvor de inspirație în viața pe care o trăim și în deciziile pe care le luăm. Duhul lumii ne înstrăinează tot mai mult de gândul lui Hristos Cel Răstignit. De aceea, se întâmplă ceea ce se întâmplă.

Îl rugăm pe Dumnezeu să nu ne pedepsească după faptele noastre, ci să Se arate spre noi cu milostivire și iertare. Îi adresăm rugăciune stăruitoare, să-i întoarcă pe calea cea adevărată pe cei care s-au îndepărtat de valorile familiei și ale iubirii curate, iar nouă, tuturor, să ne dăruiască duh de pocăință, în post și în rugăciune.

Îi îndemnăm și pe credincioși ca mâine, 1 octombrie, să participe la Sfânta Liturghie, să-și plece genunchii la rugăciune, prin citirea Psaltirii și Acatistului Acoperământului Maicii Domnului, iar pentru cei care pot, să fie și zi de ajunare până după asfințitul soarelui.

Dumnezeu să ne aibă în pază pe toți!  
(*Ierarhii Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei*)”

**Acum trei ani de zile, după indiferența creștinilor față de poruncile lui Dumnezeu, când foarte puțini au venit la Referendum, părintele Dinu scria:**

„Suntem într-un moment al bilanțului. Am ajuns credincioși minoritari. Datorită pasivității, urii și dezbinării din neamul nostru. Dacă am ajuns minoritari, ne cerem dreptul de la autoritățile noastre să ne recunoască familia compusă din un bărbat și o femeie. M-am trezit ca dintr-un vis urât. Un asemenea vot cu un rezultat dezastruos în detrimentul neamului meu nu mă poate lăsa nepăsător. Mă simt aproape dat afară din societatea în care trăim și în care am investit totul. Dar ce valorez eu, când oamenii au ales într-un număr zdrobitor, ca și cei din Gadara (care L-au dat afară din cetate pe Hristos) și ca cei din Sodoma?”

Căci în Sodoma de la mic până la mare erau atrași de urâciune. Și totuși era lumea lor. O lume perversă, atinsă de cel mai năucitor păcat, fără gând de întoarcere de pe calea pe care apucaseră. Dumnezeu n-a suportat această stare și i-a lovit la început cu orbirea, apoi a nimicuit cetatea lor.

Suntem convinși că dacă vom lupta serios, lumea va înțelege într-un târziu cât de corect a fost mesajul nostru. Nu poți să votezi împotriva familiei tale, este o orbire a minții. Te dărâmi singur. Te dizolvi ca neam și dispari din istorie. Au fost atâtea neamuri care au încetat să mai existe, tocmai pentru că relația lor cu Dumnezeu n-a mai fost cea corectă.”

Din păcate, ceea ce am făcut noi atunci a fost să-L părăsim pe Dumnezeu. Cu siguranță, El, Cel care ne-a ținut de multe ori în brațele Sale, ne-a lăsat în LIBERTATEA și ALEGEREA NOASTRĂ. Am ales atunci să nu mai fim cu Dumnezeu. Și El S-a retras de la fața noastră. Ne-a lăsat cu alegerile noastre. Dar nu S-a lăsat batjocorit. Și am cunoscut



roadele amare și otrăvitoare ale alegerii noastre...

Azi, în parlament se vrea să se introducă, în mod viclean, parteneriatul civil. Cei care l-au propus pun în discuție concubinajele heterosexuale care aduc pe lume circa 30% din copii care se nasc în țara noastră. Chipurile pentru a proteja aceste familii și copiii născuți apără cu fermitate legiferarea parteneriatelor civile. De aici, de fapt, nu este decât un pas până la introducerea în legislație a parteneriatelor civile între persoane de același sex sau „gen”, apoi se va putea vorbi despre căsătorii între aceste persoane și adopții de copii. Ca și în alte țări. Și nu vei putea discrimina aceste cupluri refuzându-le cununia religioasă...

Încă mai avem șansa de a ne întoarce la Dumnezeu, Cel care atât de mult ne iubește încât L-a dat pe Fiul Său, Cel Unul-Născut, jertfă și răscumpărare pentru noi. Atât de mult ne iubește! Dacă ne vom preda ca niște copii voinței și dragostei Lui, dacă vom lupta să-L punem la temeliea întregii noastre vieți pe Dumnezeu, vom primi aripi îngerești să trecem peste tot acest coșmar care a cuprins de fapt planeta. Căci confortul zilelor noastre, siguranța materială și ATOTPUTERNICA știință ne-au făcut să ne pierdem credința și să avem o falsă siguranță și încredere în noi și în idolii

societății moderne. Ne-am pus încrederea în oameni și aceasta se dovedește pierzătoare de civilizație. Întreaga lume este o corabie în derivă, iar puternicii zilei cred că o pot reseta și o pot conduce cum vor și unde vor ei...

Dacă asemeni celor din Ninive - care s-au rugat în post și în cenușă să nu fie pierduți de Dumnezeu - dacă ne vom întoarce și noi cu credința spre Dumnezeu, cu siguranță Dumnezeu va opri toate răutățile care se țin acum în lume, va opri pandemia și distrugerea spre care se îndreaptă lumea...

Nu întâmplător am pus la începutul cuvântului meu poezia „Apus de veac”. Scrisă în 2018 sau chiar mai devreme, ea este profetică. Descrie lumea de azi, chipul oamenilor acoperit de falsa mască a iubirii, vorbește de idolatrizarea Științei și de părăsirea lumii de către Dumnezeu. El singur ne lasă în libertatea noastră. Spre deosebire de tagma politică de azi, care ne claustrează în colivii, ne distanțează social, ne monitorizează și conduce cu mână forte spre noul vis al lumii...

Așadar, orice alegere din viața noastră să o facem cu înțelepciune și orice lucrare să o începem numai și numai cu Dumnezeu. Să nu facem compromisuri, căci vom plăti scump pentru ele, noi, familiile, copiii și neamul nostru. ❀

**Maria Buleu**

#### **PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 3-10 OCTOMBRIE 2021**

<b>ZIUA</b>	<b>ORA</b>	<b>SLUJBE/activități</b>
Duminică 3.10	08 <sup>00</sup> -12 <sup>00</sup>	Duminica a 19-a după Rusalii (Predica de pe munte – Iubirea vrăjmașilor) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 6.10	07 <sup>30</sup> -09 <sup>30</sup> 17 <sup>00</sup> -19 <sup>00</sup>	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 8.10	07 <sup>30</sup> -09 <sup>30</sup> 17 <sup>00</sup> -19 <sup>00</sup>	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 9.10	07 <sup>30</sup> -09 <sup>30</sup>	Sfânta Liturghie; Parastas pentru cei adormiți
Duminică 10.10	08 <sup>00</sup> -12 <sup>00</sup>	Duminica a 20-a după Rusalii (Învieria fiului văduvei din Nain) Utrenia, Sfânta Liturghie